Recensie: Wim Helsen | Er wordt naar u geluisterd

De Roma Borgerhout
zaterdag 4 november 2017

foto © Johan Jacobs

Recensie:
Drie uitverkochte shows voor Wim Helsen in de Roma met 'Er wordt naar u geluisterd'. Wat een krachttoer die niet meer dan verdiend is trouwens! De 49-jarige cabaretier rijgt het sociaal onaanvaardbaar gedrag van alledag aan elkaar tijdens een lezing, een uitvaart voor Ivo – euh – Guido. Zowat alles wat mis kan lopen, gaat mis. Van onhandige versprekingen, over dodelijke stiltes omdat een muziekstuk maar niet wil opstarten ook al geeft de spreker meerdere erg opvallende cues, lugubere details over de staat waarin het lichaam zich mogelijks heeft bevonden bij de ontdekking, ongepast gerelativeer ('Er sterven 160.000 mensen per dag! Uw verdriet is niet zo exclusief.'), over pure roddel (rond het lot van Werner en Sofie, wiens uitvaart volgt op die van Guido: 'In vergelijking daarmee valt dit nog mee.'), seksuele uitspraken ('Voor je het weet, zitten we straks weer in onze zetel naar Youporn te kijken', 'I'm the man who comes from behind. I prefer the vagina. I'm not a homophile.' en 'I'm not a breast man. I go straight in the vagina.'), onnodig en ongepast vertalen naar het Engels ('If you don't understand. It's normal.'), uitdrukkingen die erg ongelukkig in deze context zijn ('de geest is uit het flesje.'), de gevraagde versie van Beethovens 'Kom zing een vredeslied' dat niet gevonden werd, multiculturele bedenkingen ('Als je meer dan één week dood bent, heb je dezelfde geur.'), woordspelingen ('we zitten een beetje krab/krap met de tijd.'), research over de verkeerde mens doen, uitweidingen over het eigen leven en het feit dat ie zelf geen vragende partij was om de dienst voor te gaan, een excuus moest bedenken om zijn opdringerige bazin Silvia die een vergadering had te moeten vervangen en die soms zonder ondergoed een uitvaart doet, tot afgeleid zijn en de smartphone bovenhalen en wat beginnen swipen (op Tinder), of plots simpel tot de pijnlijke vaststelling komen: 'Voor ouders die hun kind verloren zijn, hebben we geen naam.', enz.

'Er wordt naar u geluisterd' maakt zo brandhout van het vaak gehoorde cliché dat een uitvaartplechtigheid 'prachtig' was terwijl zeer vaak de onhandigheid tijdens zo'n momenten regeert en het professionalisme wel eens zoek is. Door zowat alles op te stapelen van wat eigenlijk niet door de beugel kan, levert Helsen niet alleen kritiek op de sector, hij zet ons menselijk gedrag ook te kijk door onze kleine kantjes (iedereen is vooral met zichzelf bezig en de eigen probleempjes de laatste tijd) te tonen. Verder geeft ie ook kritiek op onze prestatiemaatschappij wanneer ie stelt dat Gempie een niet onbelangrijke rol gespeeld heeft in de zelfmoord van Guido. In zijn getuigenis stelt ie dat ie dankzij Guido een 'high performer' en vervolgens 'Team Leader' is kunnen worden waarna hij eigenhandig Guido twee weken geleden ontslagen heeft. Een aandoenlijke anekdokte van Guido als kind wordt koudweg afgewerkt door een droog 'OK ...' en ook wanneer

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

Helsen foutloos twee emotionele statements van Guido's kinderen voorleest – waarbij Wim Helsen het publiek op meesterlijke wijze moeiteloos doodstil krijgt – slaag ie er toch in om dat moment achteraf in de kiem te smoren. Die stilte staat overigens geen klein beetje in contrast met het einde waarin we Louis Prima's 'Buona Sera' uit 1956 te horen krijgen. Een nummer dat via zijn magistrale instrumentale solo voor koperblazers Wim Helsen niet in zijn deemoedige stokstijve rol weet te houden.

Visueel start de voorstelling met vier verticale witte tl-lampen die ten hemel rijzen, beeld voor doodgaan. Rondom Helsen zien we andere kille witte tl-lampen terwijl hij nagenoeg de ganse voorstelling achter aan zwarte katheder staat. Hoewel 'Er wordt naar u geluisterd' een aantal doodse momenten kent, onder andere rond de klassieke zestigste minuut, toont Wim Helsen andermaal aan dat ie de kneepjes van het vak kent, onder andere door als stijlfiguur te kiezen voor herhaling (in het Engels, door te struikelen over 'geloven' en gedwongen worden een tekst te moeten hernemen, over een toeschouwer in de zaal die ie even betrekt in de voorstelling, …). In 'Er wordt naar u geluisterd' is Wim Helsen kortom dodelijk efficiënt.

< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.